

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620200358
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Tóthová Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6620200358.7

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Tóthovou Gederovou v spore žalobcu: J. S., N.. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, R.Č., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: V. V.P., N.. XX.XX.XXXX, A. X..X. XXXX/X, C. proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava zastúpený: Advokátska kancelária Nagyová Tenkáč, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava o zaplatenie 555,48 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 555,29 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia ktorým súd rozhodne o výške nároku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 23.01.2020 bola tunajšiemu súdu predložená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 460,29 Eur s príslušenstvom. Žalobcu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavreli dňa 12.11.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Uviedol, že v zmluve absentujú obligatórne náležitosti a to: doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, celková výška spotrebiteľského úveru, opis tovaru alebo služby, úroková sadzba, odplata, ročná percentuálna miera nákladov, výška, počet a termíny splátok a priemerná RPMN. Z daného dôvodu je úver považovaný za bezúročný a bezodplatný. Bezdôvodné obohatenie je v sume 460,29 Eur. Taktiež uviedol, že zmluvné podmienky neboli vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, najmä dátum začiatku splatnosti, RPMN a odplata. Zároveň nebolo individuálne dojednané poistenie úveru. Zmluva obsahuje aj neprijateľné podmienky, ktoré neboli individuálne dojednané a boli včlenené do zmluvy, ktorá je voľným okom nečitateľná, vopred pripravená, formulárová a on ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Musel ju podpísať ako celok, pričom obsahuje neprijateľné podmienky ako poplatky za poistenie, riešenie sporov s rozhodcovskom konaní, úroky z omeškania, zastrašovanie. Žalobca ako spotrebiteľ má len povinnosti, nemá žiadne výhody. Pri podpise zmluvy nebol riadne poučený o dôsledkoch podpísania zmluvných dojednaní. Takéto zmluvné dojednania spôsobujú až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, rovnako sa priečia dobrým mravom. Poukázal na smernicu č.93/13/EHS. Na základe uvedeného žiada vydať bezdôvodné obohatenie.

Na preukázanie svojich tvrdení predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.11.2014, štandardné európske informácie, výkaz o úhrade, poštové poukážky, výpočet RPMN a návrh na mimosúdnu dohodu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 20.03.2020 uviedol, že dňa 12.11.2014 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1 000,- Eur. Z dôvodu omeškania žalobcu s úhradou žalovaný listom z dňa 11.09.2018 zaslal žalobcovi oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a predžalobnú výzvu. Námietky žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti považujú za nedôvodné. Podľa žalobcu neobstojí argumentácia o absencii rozpisu splátok. V tomto smere poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018 ako aj rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 05.09.2018 vo veci C-331/18 TE proti Pphotovosti. Doba trvania zmluvy je uvedená v časti 1 ods. 2 bod 2.1 Zmluvy. V danom prípade išlo o bezúčelový úver, preto námietka žalobcu, že zmluva neobsahuje opis tovaru alebo služby je nedôvodná. Celková výška a mena úveru je v zmluve uvedená ako 1 000,-Eur. V čase uzavretia zmluvy údaj o odplate nebol podstatnou náležitosťou zmluvy. Úroková sadzba bola dojednaná ako fixná vo výške 16,90 %. Pokiaľ ide o RPMN uviedol, že táto je v zmluve uvedená vo výške 18,26%. Poukázal na § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého sa náklady na poisťné započítavajú do celkových nákladov iba za predpokladu, že spotrebiteľ musel uzavrieť zmluvu o poisťnom, aby získal spotrebiteľský úver. Uzavretie zmluvy o poisťnom bolo fakultatívne, čo vyplýva zo štandardných európskych informácií ako aj Dohody o zrážkach zo mzdy. Poisťenie teda nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, preto ho nebolo možné započítať do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Žalovaný považuje nárok žalobcu za nedôvodný a vzniesol námietku premlčania všetkých platieb uhradených viac ako 2 roky od podania žaloby.

Na podporu svojich tvrdení predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s podacím hárkom, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, potvrdenie o prijatých splátkach, oznámenie o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.11.2014 a osobný dotazník zo dňa 12.11.2014.

Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 05.06.2020 poprel vyjadrenie žalovaného a považoval ho za rozporné so zákonmi a dobrými mravmi. Uviedol, že dňa 11.02.2014 uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 228,42 Eur na nákup tovaru, ktorý podľa jeho mienky preplatil. Dňa 12.11.2014 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola vopred predtlačená, formulárová, voľným okom nečitateľná, do ktorej vpísal len údaje o svojej osobe, o výške úveru, obsahovala aj neprijateľné zmluvné podmienky a to použitie Obchodného zákonníka, poisťenie a riešenie sporov cestou rozhodcovského konania. Súčasťou zmluvy bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Tieto zmluvné dojednania neboli individuálne dojednané, musel ich podpísať ako celok bez možnosti ovplyvniť ich obsah a právny predchodca žalobcu ho mal oboznámiť o následkoch podpísania zmluvy. So zmluvou nemal ani možnosť sa oboznámiť z dôvodu nečitateľnej zmluvy. Ďalej uviedol, že z listinných dôkazov vyplýva, že od decembra 2014 do marca celkovo uhradil sumu 1 555,48 Eur. Nad istinu teda uhradil sumu 555,48 Eur. V súvislosti s oznámením mimoriadnej splatnosti uviedol, že nemal vedomosť o nedoplatkoch a zároveň už v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nad rámec istiny zaplatil sumu nad rámec istiny. Poukázal na to, že v obdobných prípadoch súdy vyvodili absolútnu neplatnosť zmluvy v dôsledku nezrozumiteľnosti, pretože zmluvné podmienky boli napísané nečitateľným malým písmom, rovnako ako aj zmluva o úvere. Uviedol, že v zmluve nie je uvedený presný dátum prvej splátky, keď znenie „splatnosť prvej splátky je 15.deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške“ nemožno považovať za jasné, zreteľné a s odbornou starostlivosťou vysvetlené. Údaj o termíne konečnej splatnosti je síce v zmluve uvedený, avšak bez použitia optickej pomôcky nečitateľný. Celková výška úveru bola v zmluve uvedená vo výške 1 000,- Eur, avšak správne mala byť uvedená vo výške 973,82 Eur a nie ako je to uvedené v samotnom potvrdení. Priemerná RPMN bola v zmluve vo výške 44,06 %, podľa údajom NBS bola stanovená na 13,02% a skutočná bola 67,60%. Úroková sadzba bola v zmluve stanovená na 16,90%, avšak skutočná výška bola 47,96% a podľa NBS bola stanovená na 14,04%. Taktiež je nesprávne uvedená hodnota RPMN, keď v zmluve je uvedená vo výške 18,26%, avšak z počtu 48 splátok po 30,82 Eur je celková suma na úhradu vo výške 1 479,36 Eur a nie 1 382,40 Eur. Poukázal na to, že z obsahu zmluvy nevyplýva, že by poskytnutie poisťenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, pretože je zahrnutý v mesačnej splátke a je v zmluve vyjadrený percentom

6,99%, mal byť preto zahrnutý do celkových nákladov. Je toho názoru, že žalovaný na trhu vystupuje dlhodobo a mal by konať s odbornou starostlivosťou, preto by sa na neho mala vzťahovať 10 ročná premlčacia objektívna doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Mnohé súdy vyhlásili obdobné zmluvy o spotrebiteľských úveroch za absolútne neplatné v dôsledku nezrozumiteľnosti, malého písma, ktorým je napísaná zmluva ako aj zmluvné podmienky, v dôsledku čoho sa žalobca ako spotrebiteľ nemohol oboznámiť s jej obsahom. Následne žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 555,48 Eur.

Dňa 22.06.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že nie je zrejmé z čoho žalobca vyvodil sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 555,48 Eur. Zotrvál na svojich tvrdeniach, že žalobcovi bol na základe úverovej zmluvy zo dňa 12.11.2014 poskytnutý úver vo výške 1 000,- Eur. Táto suma pozostávala zo sumy 50,27 Eur, čo predstavovalo úhradu zostatku úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX a sumy 949,73 Eur, ktorá bola poukázaná na účet žalobcu. Žalobca pritom nepreukázal, že výška úveru bola práve len vo výške 949,73 Eur. Rovnako nie je možné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/238/2017, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/1392/2014 zo dňa 24.09.2015, sp.zn. 14Co/1015/2014 zo dňa 25.04.2016. Nie je možné podľa žalovaného prísť k priamemu úmyslu, nakoľko je potrebné uvedomenie si svojho konania, ani k nepriamemu úmyslu, nakoľko sa vyžaduje uzrokovanie, čo v danom prípade absentuje. Nie je možné preto hovoriť o úmyselnom bezdôvodnom obohatení.

Žalovaný na výzvu súdu dňa 08.07.2020 predložil súdu výpočet RPMN.

Dňa 16.09.2020 žalobca vo svojom vyjadrení zotrval na skutočnostiach uvádzaných v žalobe ako aj vyjadrení.

Dňa 23.09.2020 sa vo veci konalo pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný, prítomný však bol právny zástupca žalovaného. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného.

Právna zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu zamietnuť pre nedôvodnosť. Mala za to, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom v čase uzavretia zmluvy.

Dňa 10.06.2021 žalobca vo svojom vyjadrení zotrval na skutočnostiach uvádzaných v žalobe ako aj vyjadrení.

Dňa 14.07.2021 sa vo veci konalo ďalšie pojednávanie, ktoré ho nezúčastnil žalobca, prítomná však jeho splnomocnená zástupkyňa, rovnako neprítomný žalovaný, prítomný však jeho právny zástupca. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného.

Splnomocnená zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel od svojej švagrinej, ktorá mala rovnako s právnym predchodcom žalovaného uzavretú zmluvu. Následne žalobca zaslal žalovanému návrh mimosúdnej dohody zo dňa 23.10.2019, ktorý možno považovať za deň, keď sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení. Výšku bezdôvodného obohatenia žalobca určil z poštových poukazov priložených k žalobe. Taktiež poukázala na to, že žalovaný neskúmal bonitu žalobcu pri uzatváraní zmluvy a rovnako na nesprávny výpočet RPMN. Výšku úroku žalobca vypočítal tak, že počet mesiacov poskytnutia úveru prerátal na dni. Vypočítal si násobok výšky pôžičky a počtu dní. Taktiež násobok celkových nákladov a počtu dní, ktoré vydela počtom splátok. Uvedené výsledky od seba odčítala a vynásobila číslom 100. Ide o vzorec pre výpočet výšky úrokov. Výšku RPMN vypočítal prostredníctvom interaktívnej kalkulačky. Uviedla tiež, že nemohla byť vyhlásená mimoriadna splatnosť pôžičky, pretože nebola skúmaná bonita žalobcu.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na písomných vyjadreniach, Poukázal na to, že z listín založených v spise vyplýva, že žalobca zaplatil sumu 1 492,48 Eur, preto im nie je známe navýšenie sumy bezdôvodného obohatenia. V súvislosti s bonitou poukázal na osobný dotazník, z ktorého vyplýva skúmanie bonity žalobcu. Výpočet výšky RPMN je založený v spise. Majú za to, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti. Žalobcovi bol vyplatený úver vo výške 1 000,- Eur a to tak, že suma vo výške 50,- Eur bola použitá na úhradu existujúceho úveru. Bol toho názoru, že úver nemožno považovať za bezúročný a bezodplatný.

Žalobca vo svojom podaní zo dňa 16.07.2021 predložil vzorec na výpočet úroku a odplaty.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 21.07.2021 uviedol výpočet celkových nákladov a to odrátaním splátky poisťného z výšky mesačnej splátky, ktorá vychádza na sumu 28,80 Eur. Potom násobok mesačnej splátky 28,80 Eur a počet splátok t.j. 48 sa rovná 1 382,40 Eur.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 27.07.2021 uviedol, že výpočet úrokovej sadzby, predložený žalobcom, nie je správny a nie je zrejmé, na základe akých matematických vzorcov žalobca dospel k výpočtom. V danom prípade ide o fixnú ročnú úrokovú sadzbu a nie úrokovú sadzbu, vzťahujúcu sa na celé obdobie úverového vzťahu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 03.08.2021 uviedol, že na to, aby bolo možné zistiť aká bola výška mesačnej splátky bez poistenia, je potrebné sumu 30,80 Eur vynásobiť číslom 100 (čo predstavuje 100%) a následne vydeliť číslom 106,99 (čo zahŕňa percentuálne vyjadrenie 100% ako aj poistenie 6,99% = 106,99%). Takýmto postupom sa dospeje k sume mesačnej splátky bez poistenia t.j. 28,80 Eur.

Vo veci bolo nariadené na deň 06.09.2021 pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, prítomná jeho splnomocnená zástupkyňa. Rovnako neprítomný žalovaný, prítomný však jeho právny zástupca. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného.

Súd na pojednávaní pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 555,48 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania podľa aktuálnej sadzby NBS odo dňa 27.10.2019 až do dňa zaplatenia. Žalovaný je povinný uhradiť trovy konania do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi súd priznáva v spore 100% úspešnosť.“

Splnomocnená zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že z predloženého výpočtu žalovaného je zjavné, že do výpočtu úroku nebolo zarátané poistenie, keďže bolo vychádzané len zo splátky 28,80 Eur. Z daného dôvodu máme za to, že nie je ani správny výpočet RPMN. Rovnako poukázala na to, že osobný dotazník nepreukazuje skutočné skúmanie schopností klienta splácať úver, pričom predložili listinné dôkazy preukazujúce, že manželka žalobcu bola v tom čase vedená na úrade práce ako nezamestnaná. V záverečnej reči žiadala žalobe vyhovieť.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že rozporovali všetky skutočnosti uvádzané v žalobe, pričom na podporu svojich tvrdení predložili listinné dôkazy. Mali za to, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v súlade so zákonom. Zároveň bola skúmaná bonita klienta a to cestou osobného dotazníka, pričom žalobca bol v tom čase živnostníkom. Sú tam uvedené jeho príjmy a výdavky z týchto údajov sa vychádzalo pri uzatváraní zmluvy. Poukázali na to, že súdu bol predložený spôsob výpočtu jednak úroku ako aj RPMN. Do výpočtov bola zahrnutá splátka bez poistenia, nakoľko toto poistenie nebolo povinné uzatvoriť pri podpise zmluvy. Zo samotnej zmluvy ako aj štandardných európskych informácií je zrejmé, že poistenie nebolo súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda nemohlo byť zahrnuté ani do ostatných parametrov, ktoré sa vypočítavajú zo zmluvy (úrok a RPMN). V záverečnej reči poukázal na vyjadrenia, zotrval na tom, že došlo ku skúmaniu bonity, pričom zotrval na správnosti výpočtu celkových nákladov. Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť.

Podľa zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 Zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa zákonného ustanovenie § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí

spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

Podľa zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprímerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprímerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprímerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako aj výsluchom žalovanej a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Právny predchodca žalovaného uzavrel so žalobcom dňa 12.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1 000,- Eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v 48 mesačných splátkach po 30,82 Eur, pri úrokovej sadzbe 16,90%, RPMN vo výške 18,26%, priemernej RPMN vo výške 44,06 Eur, celkovej čiastke, ktorú musel žalobca zaplatiť 1 382,40 Eur. Splátka bola splatná k 15. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky nastala 15-ty deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý.

Podľa článku 3 ods. 3.1 písm. a) zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelem nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/ku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Cetelemu alebo iným veriteľom, je Cetelem oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru/revolvingového úveru t.j. požadovať splatenie úveru/revolvingového úver vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania, žalobca ho za týmto účelom neprijal, spĺňajú tak definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách a zmluva zo dňa 12.11.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) citovaného zákona. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou

zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávnych vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom. V zmluve je jasne uvedená doba splatnosti úveru (časť 1 čl. 2 ods. 2.1 Zmluvy), rovnako je konkrétne uvedený termín konečnej splatnosti t.j. dňa 15.12.2018. Zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že každá splátka je splatná k 15-temu dňu v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná k 15-temu dňu nasledujúceho mesiaca po čerpaní. Takýmto slovným spojením je možné jednoducho určiť začiatok splatnosti splátky, pričom nie je potrebný zložitý matematický výpočet. Súd súhlasí s vyjadrením žalovaného, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na istinu, úroky a poplatky a v plnej miere sa s týmto tvrdením stotožňuje. Uvedená skutočnosť vyplýva z ustálenej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít t.j. rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/56/2018, 3Cdo 146/2017 a 4Cdo/211/2017. Súd zároveň zdôrazňuje, že v predmetnom prípade išlo o poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru, nie o predaj spotrebiteľského tovaru resp. poskytnutie služby, preto zákon nevyžaduje, aby súčasťou zmluvy bol opis tovaru resp. služby, pokiaľ sa spotrebiteľský úver netýka konkrétneho tovaru resp. služby. Pokiaľ ide o výpočet úroku, v tomto smere žalobca síce predložil spôsob jeho výpočtu, avšak nepreukázal súdu, že tento výpočet je správny, t.j. nepodložil svoj výpočet úroku vzorcom ustanoveným zákonným spôsobom pre výpočet úroku. Síce žalobca predložil akýsi vzorec, avšak nevedno akým spôsobom dospel k uvedenému vzorcu, preto ho nemožno považovať za správny. Zároveň v čase poskytnutia úveru boli priemerné úrokové sadzby pre domácnosti čo do poskytnutia úverov do 5 rokov vo výške 12,48%, teda úrok vo výške 16,90% je potrebné považovať za primeraný. Čo sa týka výšky celkových výdavkov, súd uveril tvrdeniam žalovaného a stotožnil sa s jeho spôsobom výpočtu. Uvedený výpočet je logický a jeho výsledkom je suma stanovená v zmluve. Nie je možné prisvedčiť žalobcovi, že poisťné malo byť zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a RPMN, pretože zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že uzavretie poisťovania nebolo podmienkou uzavretia zmluvy, preto časť splátky prislúchajúca poisťovaniu nemohla byť zahrnutá do celkových nákladov, tak ako to tvrdili. Súd je toho názoru, že zmluva obsahuje aj správny výpočet RPMN, pričom nie je možné prihladať výlučne na interaktívnu kalkulačku a jej výpočet, ktorý bol založený v spise. Žalovaný predložil súdu kvalifikovaný výpočet ako aj údaje, z ktorých vychádzal pri samotnom výpočte. Žalobca ďalej namietal, že zmluva je napísaná nečitateľným drobným písmom, čo je podľa neho neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd je však toho názoru, že zmluvu možno prečítať voľným okom, žalobca sa teda mohol oboznámiť s jej obsahom, pričom jej zneniu mal venovať náležitú pozornosť. Žalobca nebol nútený uvedenú zmluvu podpísať, mal možnosť sa slobodne rozhodnúť, či takúto zmluvu podpíše resp. nie. Nie je namieste sa zbavovať zodpovednosti tým, že ako spotrebiteľ bol nútený zmluvu podpísať ako celok, pretože nemusel k jej obsahu pristúpiť. Žalobca sa nemôže takýmto spôsobom zbavovať svojej zodpovednosti za to, že mu v čase podpisu zmluvu nezáležalo na tom, aké následky ho postihnú v prípade nesplnenia si povinností, nakoľko zo súdnej praxe je zrejme, že prevažná väčšina ľudí siahne po takomto type úveru bez ohľadu na následky a to len z toho dôvodu, že urýchlene potrebujú finančné prostriedky. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca bol pri podpise zmluvy riadne informovaný a boli mu poskytnuté všetky potrebné údaje potrebné pre uzavretie zmluvy, čo vyplýva aj zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Súd teda konštatuje, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

Súd ďalej skúmal, či žalovaný pri uzatváraní zmluvy postupoval s odbornou starostlivosťou. Žalovaný na preukázanie skúmania bonity predložil súdu osobný dotazník, z ktorého je zrejme, že pracoval ako živnostník s mesačným príjmom vo výške 1 200,- Eur, pričom jeho ďalším príjmom bol rodinné prídavky vo výške 25,- Eur a zárobok za tlmočenie vo výške 130,- Eur. Zároveň uhradil spotrebiteľský úver vo výške 140,- Eur a mal výdavky s vedením domácnosti vo výške 200,- Eur. Žalovaný nepožadoval na preukázanie žalobcom uvádzaných tvrdení žiadne dôkazy a jeho príjmy a výdavky žiadnym spôsobom nepreveroval.

Podľa článku 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečenia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27.03.2014 R. R. E. R. W. H. K., E.-XXX/XX uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Vzhľadom na dôležitosť tohto cieľa, ktorým je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatvorením zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutné by z toho vyplýva, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnou podmienkou uvedenou v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde pri tom o získanie 100% istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ napr. dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a podobne. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo neuzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takéto informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžadovať si od spotrebiteľa potrebné informácie, a aktívne si zabezpečovať objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

V priebehu konania žalovaný poukazoval len na osobný dotazník založený v spise, netvrdil, že žalobcu preveroval cez dostupné registre ani to, že iným spôsobom skúmal bonitu žalobcu. Žalobca si teda žiadnym spôsobom nepreveril príjmy ani len výdavky žalobcu, rovnako mu nezáležalo ani na preverení osôb žijúcich so žalobcom v spoločnej domácnosti. Žalobcu si nepreveril ani cestou príslušných registrov, pretože takéto doklady predložené neboli. Je teda jednoznačné, že žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostatočne neskúmal príjmy a výdavky na strane žalobcu. Skutočnosť, že žalobca dostatočne nepreveril bonitu žalovaného preukazuje aj fakt, že informácie o svojej osobe žalovaný poskytoval v zmysle predložených listinných dôkazov dňa 12.11.2014, pričom v rovnaký deň došlo aj k uzavretiu zmluvy. Je pomerne nereálne, aby za tak krátky čas žalobca ako veriteľ dostatočne preveril schopnosť žalobcu splácať úver. Keďže právny predchodca žalobcu nepostupoval pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1), je potrebné v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že v skutočnosti mu nebola poskytnutá suma 1 000,- Eur, ale suma nižšia, v tomto smere súd uvádza, že súdu bolo jednoznačne preukázané, že dňa 19.11.2014 bola žalovanému vyplatená čiastka vo výške 949,73 Eur, pričom suma 50,27 Eur bola použitá na refinancovanie predchádzajúceho úveru žalobcu. Súd v predmetnej veci nie je oprávnený preskúmať, či došlo k

správnemu vyplateniu zostatku úveru, resp. či úver mal byť zaplatený v sume inej ako uvádza samotný žalobca. Pokiaľ je žalobca presvedčený, že uvedený úver preplatil, mal právo domáhať sa preverenia zmluvy súdnou cestou. Keďže žalovaný zaplatil za žalobcu sumu 50,27 Eur titulom refinancovania úveru, súd musí z uvedenej čiastky vychádzať. Je teda jednoznačné, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1 000,- Eur. Z predložených listinných dôkazov t.j. poštových poukážok a výkazu o úhrade bolo preukázané, že žalobca na úver zaplatil sumu 1 460,29 Eur. Zároveň z ďalšieho potvrdenia na čl. 39 vyplynulo, že k predchádzajúcim úhradám nebola započítaná splátka zo dňa 23.12.2015 vo výške 32,- Eur, zo dňa 21.09.2017 vo výške 31,- Eur a zo dňa 17.02.2018 zo dňa 31,- Eur. Žalovaný v priebehu konania nerozporoval uvedené úhrady. Žalobca tak celkovo zaplatil sumu 1 555,29 Eur (t.j. 1 460,29 Eur + 95,- Eur = 1 555,29 Eur) Keďže úver je považovaný za bezúročný a bezodplatný, vznikol žalobcovi nárok požadovať rozdiel medzi skutočne zaplatenou čiastkou a sumou skutočne poskytnutou (1 555,29 Eur - 1 000, Eur = 555,29 Eur). Je teda zrejme, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil o sumu 555,29 Eur, preto mu vznikla povinnosť uvedenú čiastku žalobcovi vrátiť.

Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania, súd preto skúmal, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu. Pri vydaní bezdôvodného obohatenia zákon stanovuje kombinovanú premlčaciu dobu a to subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto obohatenia na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr. Naproti tomu, plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor. Z prehľadu platieb vykonaných žalobcom, súd ustálil, že žalovaný sa začal obohacovať na úkor žalobcu zaplatením splátky zo dňa 20.11.2017 t.j. okamihom, keď žalobca zaplatil viac ako žalovanému prináležalo. Od uvedeného okamihu začala žalobcovi plynúť objektívna trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 20.11.2020. Pokiaľ ide o plynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej doby t.j. okamih, kedy žalobca nadobudol vedomosti o bezdôvodnom obohacovaní sa žalovaného, žalobca tvrdil, že prvýkrát sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel od svojej švagrinej v októbri 2019 (t.j. v čase, keď žalovanému zaslal mimosúdnu dohodu). Od uvedeného obdobia začala plynúť subjektívna lehota a táto by uplynula v októbri 2021. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 23.01.2020, bola podaná včas, teda nárok žalobcu nie je premlčaný. Súd na základe uvedeného priznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 555,29 Eur. (výrok I)

Súd žalobu zamietol vo zvyšku istiny vo výške 0,19 Eur, pretože v tejto časti považoval nárok za nedôvodný. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, súd v tejto časti žalobe nevyhovel, pretože žalobca počas konania nešpecifikoval výšku úroku z omeškania, zároveň nezrejmlil súdu určenie dátumu začiatku úročenia, pričom začiatok úročenia nevyplýval ani z mimosúdnej dohody zaslanej žalovanému. Keďže v tejto časti bol výrok nevykonateľný, súd ho v danej časti zamietol pre neurčitosť. (výrok II)

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti, súd mu preto v súlade s citovaným ustanovením priznal nárok na plnú náhradu trov konania. (výrok III)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).